# Θεανθρώπινη κοινωνία (Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς)

**Categories :** ΘΕΟΛΟΓΙΑ

**Date :** 15 Φεβρουαρίου, 2024

Στη θεανθρώπινη κοινωνία όλα συνοψίζονται στο ζωηφόρο Πρόσωπο του Θεανθρώπου Χριστού. Αυτός είναι η ύψιστη αξία και το ύψιστο αγαθό. Όλες οι άλλες αξίες, και ατομικές και κοινωνικές, πηγάζουν από αυτήν, όπως οι ακτίνες από τον ήλιο.

Το αντιλαμβάνεσθε ότι μιλώ για την **Ορθόδοξη Καθολική Εκκλησία ως θεανθρώπινη κοινωνία**. Ποια είναι η ουσία της; Ο Θεάνθρωπος Χριστός. Γι' αυτό καθετί που είναι ορθόδοξο έχει θεανθρώπινο χαρακτήρα: και η συνείδηση και η αίσθηση και η θέληση και η σκέψη και η ζωή και η κοινωνία.**Ο Θεός είναι παντού πρώτος, ενώ ο άνθρωπος δεύτερος**· ο Θεός οδηγεί, ο άνθρωπος χειραγωγείται· ο Θεός εργάζεται, ο άνθρωπος συνεργάζεται. Εδώ δεν πρόκειται για έναν υπερφυσικό, αφηρημένο, φανταστικό Θεό, αλλά **για Θεό της πιο άμεσης ιστορικής πραγματικότητας**, για Θεό που έγινε άνθρωπος, έζησε μέσα στις κατηγορίες της δικής μας ανθρώπινης ζωής και **φανερώθηκε παντού με χειροπιαστό και οφθαλμοφανή τρόπο** ως απολύτως αναμάρτητος, απολύτως άγιος, **απολύτως αληθινός**. Γι' αυτό και η κοινωνία την οποία οργάνωσε είναι τόσο αληθινή και τόσο πραγματική.

Και πράγματι, η Εκκλησία ως κοινωνία δεν είναι κάτι άλλο παρά θαυμαστός **θεανθρώπινος οργανισμός**, στον οποίο με τη **συνεργασία της θείας χάρης και της ελεύθερης ανθρώπινης εργασίας** ενώνεται και **θεανθρωποποιείται το παν, εκτός από την αμαρτία.** Σ' αυτόν τον θεανθρώπινο οργανισμό της Εκκλησίας κάθε πιστός είναι σαν **ζωντανό κύτταρο**, το οποίο αποβαίνει συστατικό μέρος του και ζει από τη ζωηφόρο θεανθρώπινη δύναμή του.

***

Ιδού οι **βασικές αρχές της ορθόδοξης φιλοσοφίας της κοινωνίας**: η Εκκλησία ως η μόνη αληθινή κοινωνία είναι πρωτίστως θεανθρώπινος οργανισμός και έπειτα θεανθρώπινη οργάνωση. Από αυτό έπεται λογικά και το **θεανθρώπινο έργο της** μέσα στον κόσμο: καθετί που είναι του Θεανθρώπου πρέπει να ενσαρκωθεί στον

άνθρωπο και την ανθρωπότητα. Πρέπει δηλαδή να ενσαρκωθεί **η αγάπη του Χριστού, η οποία ενοποιεί τα πάντα**, η **δικαιοσύνη** του Χριστού, η **αγαθοσύνη** του Χριστού, η **σοφία** του Χριστού, η **ταπείνωση** του Χριστού, και γενικά όλες οι αρετές του Χριστού. Διότι **διαμέσου αυτών ο Χριστός ενοικεί στον άνθρωπο** και ενσαρκώνεται σε αυτόν.

Ένας τέτοιος άνθρωπος ζει δια του Χριστού, σκέπτεται δια του Χριστού, αισθάνεται εν τω Χριστώ, εργάζεται δια του Χριστού, κοινωνεί με τους άλλους ανθρώπους σε όλα τα επίπεδα της ζωής εν τω Χριστώ. Από πού σε αυτόν η δύναμη αυτή; Από τον ίδιο τον Χριστό. Κατά τον λόγο του αγίου Αποστόλου: «*πάντα ισχύω εν τω ενδυναμούντι με Χριστώ*» (Φιλ. 4:13).

Ο άνθρωπος της ορθόδοξης πίστης, ζώντας στον θεανθρώπινο οργανισμό της Εκκλησίας, **ζει πάντοτε σε κοινωνία «*συν πάσι τοις αγίοις*»** (Εφ. 3:18), **οι οποίοι τον βοηθούν με μυστικό τρόπο στην πραγμάτωση των ευαγγελικών εντολών**. Ως εκ τούτου, το ορθόδοξο μέλος της Εκκλησίας έχει ζώσα αίσθηση, ότι η ζωή του είναι η αυτή με τη ζωή όλων των άλλων ανθρώπων και ότι έχει μία πίστη με τους Αποστόλους, τους Μάρτυρες και τους Αγίους όλων των αιώνων. Έχει ακόμη τη ζώσα αίσθηση ότι **όλοι αυτοί ζουν αιώνια**, και επιπλέον ότι και εκείνον και αυτούς τους διαπερνά μία και η αυτή θεανθρώπινη δύναμη, μία και η αυτή θεανθρώπινη ζωή, μία και η αυτή θεανθρώπινη αλήθεια.

*[Από το βιβλίο: Αρχιμ. Ιουστίνου Πόποβιτς, "Ορθόδοξος Εκκλησία και Οικουμενισμός", Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1974, σελ. 172-3 (με γλωσσική απλοποίηση)]*

*(Πηγή:* koinoniaorthodoxias.org*)*